

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Interpretatio Epistolae quae dicitur ab Iba episcopo scripta esse ad Marim
Persam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

INTERPRETATIO EPISTOLÆ
quæ dicitur ab Iba episcopo scripta esse
ad Marim Perlam.ANNO
CHRISTI
553.Concilium
Calched.
act. 10.

COMPENDIOSE vero sapientiæ tuæ lucidæ, quæ per pauca multa cognoscit, qualia ante hoc & nunc facta sunt, manifestare festinauimus: scientes quod hæc tuæ reuerentiæ scribentes, omnibus per tuum studiū, qui ibi sunt, fuerint manifesta quæ a nobis scribuntur, qui nullam immutationem a Deo datæ scripturæ acceperunt. Facio vero initium causæ ex verbis quæ & ipse cognoscis. Factum est certamen ex quo tua reuerentia hic fuit, duobus hominibus istis, Nestorio & Cyrillo, & conscripserunt contra se verba nocibilia, quæ scandala erant audientibus. Nestorius enim dixit in suis libris, sicut & tua reuerentia cognoscit, quod beata Maria Dei genitrix non est, ut putaretur pluribus de seclâ Pauli Samosateni esse, dicentis hominem purum esse Christum. Cyrillus vero volens verba Nestorii refutare, lubricauit, & inuentus est cecidisse in dogma Apollinarij. Conscripsit enim & iste similiter illi, quod ipse Deus Verbum factus est homo, ut non sit differentia inter templum & inhabitantem in eo. Conscripsit enim duodecim capitula, quæ puto & tuam reuerentiam cognouisse, quod una natura est deitatis & humanitatis Domini nostri Iesu Christi, & quod non oportet, inquit, diuidere voces dictas, quas aut ipse Dominus pro se dixit, aut euangelistæ de ipso. Omni vero impietate ea plena sunt & antequam nos dicamus, sicut & tua sanctitas cognoscit. Quomodo enim possibile est accipi Verbū, quod ab initio est, pro templo quod ex Maria natum est? aut illud, Minorasti eum paulo minus ab angelis, de deitate Vnigeniti dictum fuisse? Ecclesia enim sic dicit, sicut & tua reuerentia cognoscit, & ab initio edocta est, & firmata diuina doctrina ex verbis beatissimorum patrum: Duæ naturæ, una virtus, una persona, quod est vnus Filius Dominus Iesus Christus. Propter hoc certamē victores & pii imperatores iusserunt primates episcoporum in Ephesinam ciuitatem congregari, & sub omnibus libros Nestorii & Cyrilli iudicari. Antequam vero omnes episcopi, qui iusi sunt congregari, in Ephesum peruenirent, antecedens idem Cyrillus aures omnium veneno obcæcanti oculos sapientium obtinuit: inuenit vero ^{causam} clausas ex odio contra Nestorium. Et antequam in Synodum perueniret vir sanctissimus & reuerendissimus archiepiscopus Ioannes, de episcopatu Nestorium deiecerunt, iudicio & quæstione non facta. Post duos vero dies deiectionis eius venimus in Ephesum: & cum didicissemus quod

psal. 8.

ANNO
CHRISTI
553.

quod in deiectione Nestorii, quæ ab his facta est, duodecim capitula conscripta a Cyrillo contra constituta fidei veræ proposuerunt & confirmarunt, & eis consenserunt, utpote veræ fidei consonantibus, omnes orientis episcopi ipsum Cyrillum deiecerunt, & contra alios episcopos qui consenserunt capitulis, excommunicationem statuerunt. Et post hanc confusionem unusquisque in suam ciuitatem reuersus est. Nestorius vero, quoniam odio habebatur suæ ciuitati, & maioribus in ea constitutis, illuc reuerti non potuit. Et mansit Synodus orientalis non communicans episcopis communicantibus Cyrillo. Et propter hæc tribulatio multa inter eos facta est, & in certamine episcopi ad episcopos facti sunt, & populi ad populos, & quæ scripta sunt, opere impleta sunt, quod erunt inimici hominis Math. 10. domestici eius. Et ex hoc maleloquia multa contra nos facta sunt, tam paganorum, quam hæreticorum: nec enim audebat aliquis de ciuitate in ciuitatem, & a prouincia in prouinciam ire: sed unusquisque proximum ut inimicum persequebatur. Multi vero non habentes timorem Dei ante oculos, occasione zeli pro ecclesiis, quam habebant inimicitiam occultam in corde suo, ad effectum perducere festinauerunt. Quorum unus ex ipsis est nostræ ciuitatis tyrannus, quem & ipse non ignoras, qui occasione fidei non solum cum eo viuentes persequitur, sed etiam eos qui dudum ad Dominum abierunt. Qui unus ex ipsis est beatus Theodorus prædicator veritatis & doctor ecclesiæ, non solum in vita sua hæreticos percussit in veram suam fidem, sed etiam post mortem arma spiritalia in suis libris filiis ecclesiæ dereliquit, sicut & tua reuerentia cum eo collocuta cognouit, & ex his quæ ab eo conscripta sunt, credidit. Istum ausus est, qui omnia audet, in ecclesia manifeste anathematizare, qui propter zelum Dei non solum suam ciuitatem ab errore in veritatem conuertit, sed etiam longe ægrotantes ecclesias erudiuit sua doctrina. Et de codicibus autem eius multa ubique inuestigatio facta est, non quod fidei veræ alieni fuerant, (vidi enim quod illum viuentem frequenter laudabat, & in codicibus eius legebat) sed propter inimicitiam occultam, quam habebat ad eum, quoniam conuicit eum manifeste in Synodo. Istis vero malis inter eos tenentibus, & unoquoque ut volebat, sicut scriptum est, eunte, Deus noster adorandus, qui semper sua clementia curat ecclesiam, excitauit fidelissimi & victoris imperatoris cor, mittere virum magnum & cognitum de suo palatio, qui compelleret virum religiosissimum & sanctissimum archiepiscopum orientis domnum Ioannem conciliari Cyrillo: ab ipso enim episcopatu deiectus erat. Et postquam suscepit

T

Concil. Tom. 12.

Iudic. 17. &
21.

litteras imperatoris, direxit sanctissimum & reuerendissimum Paulum episcopum Emese, scribens per eum veram fidem, & mandans ei, quod si isti fidei consenserit Cyrillus, & anathematizauerit dicentes quod deitas passa est, & dicentes quod una natura est deitatis & humanitatis, ut ei communicet. Voluit autem Dominus, semper curans pro sua ecclesia sanguine suo redempta, & cor Aegyptii mollire, ut sine vexatione fidei consentiret, ut eam susciperet, & omnes extra eam credentes anathematizaret. Et cum communicassent inuicem, certamen de medio ablatum est, & pax in ecclesia facta est, & non iam de cetero in ea dissidium, sed pax sicut prius est. Quae vero sunt verba a viro sanctissimo & reuerendissimo archiepiscopo Ioanne scripta, & quae rescripta suscepit a Cyrillo, ipsas epistolas huic, quae ad tuam reuerentiam scripta est, coniungens, direxi tuae reuerentiae, ut legens cognoscas, & omnibus patribus nostris pacem amantibus annunties, quod certamen iam cessauit, & medius paries ablatum est inimicitiae, & qui inordinate contra viuentes & mortuos irruerunt, in confusione sunt, satisfacientes pro suis culpis, & contraria priori suae doctrinae docentes. Non enim praesumit aliquis dicere, quod una est natura deitatis & humanitatis; sed confitentur in templum & inhabitantem in eo, qui est vnus Filius Iesus Christus. Haec vero scripsi tuae reuerentiae ex multo affectu quem habeo ad te, confidens quod tua sanctitas noctu dieque in doctrina Dei te ipsum exerceas, ut & multis prodesse possis.

Sancta Synodus dixit: Scimus Proclum religiosae memoriae literis usum esse ad Ioannem reuerendissimae memoriae Antiochenum episcopum, in quibus scripsit apud se accusatum esse Ibam eo quod Nestorii dogmata diligit, & quaedam ex impiis Theodori capitulis in Syrorum transtulit linguam, & haec scripsit, & vbique transmisit. Relegatur igitur praedicta epistola, ad praesentem quaestionem respiciens. Et cum suscepisset Callonymus reuerendissimus diaconus & notarius, recitauit.

EPISTOLA PROCLI EPISCOPI
Constantinopolitani ad Ioannem episcopum
Antiochenum.

ARBITROR te cognoscere, religiosissime, magis vero certe scio, non quamlibet a Deo colligere mercedem eos qui indormitabili mentis oculo ecclesiasticis inuigilant necessitatibus, nocte dieque procurare & consulere